

Albert Caramés (Barcelona, 1982) forma part de l'equip d'investigació de l'Escola de Cultura de Pau de la Universitat Autònoma de Barcelona. En aquesta entrevista, aquest expert en programes de desarmament reflexiona sobre l'abast de la crisi provocada per la prova nuclear duta a terme per Corea del Nord.

“Les sancions econòmiques són un gran pas enrere per a la via diplomàtica”

Després d'aquesta prova nuclear, Corea del Nord ha demostrat tenir capacitat real per produir una bomba atòmica que pugui ser utilitzada com a arma de guerra?

—En primer lloc, cal precisar que no és segur al cent per cent que Corea del Nord hagi dut a terme una prova nuclear. S'ha detectat un moviment sísmic provocat per una explosió equivalent a unes 800 tones de TNT, però hi ha motius per dubtar si ha estat una explosió nuclear. Tot i així, les autoritats de Corea del Nord han declarat que tenen capacitat per produir la bomba atòmica i amenacen de repetir proves d'aquest tipus.

—Representa, per tant, un perill real el programa nuclear coreà?

—El perill sembla que és real, perquè tenen capacitat per desenvolupar en el futur míssils de llarg abast que podrien, fins i tot, arribar a les costes dels Estats Units. Això i l'actitud del Govern coreà és el que representa un perill.

—El règim coreà, el més aïllat del món ara per ara, ha estat capaç de desenvolupar el seu programa nuclear tot sol o hi ha algun país que li ha prestat suport?

—L'opacitat del Govern fa difícil saber on aconseguen els components.

Fa un parell d'anys es va descobrir una xarxa de transferència il·legal de tecnologia que provenia del Pakistan. D'altra banda, durant els anys setanta, dins el context de la guerra Freda, la Unió Soviètica havia prestat suport tecnològic a Corea del Nord.

—Què representa per a l'estabilitat mundial el fet que un règim dictatorial com el de Corea del Nord s'incorpori al grup dels països amb armament nuclear?

—Des dels anys cinquanta, amb motiu de la guerra, Corea ha tingut una actitud desafiant contra els EUA, i també contra el Japó. Les sancions comercials que els Estats Units van imposar a Corea del Nord l'any passat van ser enteses per les autoritats d'aquest país com un desafiament i encara han provocat una escalada de la tensió.

—Pel que fa a l'estabilitat regional, aquest fet pot provocar una escalada armamentista, sobretot del Japó?

—És una possibilitat, provocada també per la disminució de les relacions diplomàtiques d'ençà que va pujar al poder el primer ministre japonès actual. També cal tenir en compte que Corea del Sud podria frenar l'ajut humanitari que dona al Nord. D'altra banda, Rússia i la Xina consideren intolerables aquests

actes de Corea del Nord i aposten per reprendre les converses multilaterals sobre el programa nuclear, entre els Estats Units, Rússia, la Xina, el Japó i les dues Corees, que ara estan aturades.

—Aquesta prova feta per Corea del Nord pot encoratjar l'Iran a continuar endavant amb el seu programa nuclear?

—No ho crec. L'Iran ha mostrat una actitud menys bel·ligerant i insisteix a dir que el seu programa nuclear és per a ús civil, tot i que l'opacitat sobre això en pugui fer dubtar. Alguns dirigents de l'Iran ja han condemnat l'assaig nuclear de Corea del Nord.

—Hi ha perill, però, com temen sobretot els EUA, que Corea del Nord faciliti a l'Iran algun tipus de col·laboració en el terreny tecnològic perquè pugui fabricar armament nuclear?

—No es pot descartar, però ho veig difícil, sobretot per les diferents tipologies dels programes nuclears dels dos països. De fet, l'Iran no desitja que el seu programa nuclear es relacioni amb el de Corea del Nord.

—Per què han fracassat els intents, sobretot dels Estats Units, d'evitar que Corea desenvolupi la bomba atòmica?

—Al meu parer, per l'actitud que han mostrat els Estats Units. Les mesures preventives basades en sancions econòmiques representen un gran pas enrere respecte a la via diplomàtica.

—La situació, doncs, no s'arreglarà amb les sancions que pugui imposar el Consell de Seguretat de Nacions Unides...

—Pel que s'ha vist en les darreres setmanes, no és la millor solució. Les recomanacions anteriors fetes pel Consell de Seguretat, Corea del Nord les ha vistes com una amenaça.

—Quina serà, al seu parer, l'actitud que prendrà el Govern de George Bush davant aquesta situació?

JORDI PLAY

—El president Bush ha mostrat una actitud desafiant vers els països que ell considera que formen part de l'anomenat eix del mal. Sembla que continuarà amb aquesta actitud, insistint que hi ha una guerra contra el terrorisme i que cal

actuar amb fermesa. De totes maneres, una invasió de Corea del Nord és una idea remota, ja que tindria conseqüències molt més greus que la de l'Iraq. Corea del Nord està molt més preparada militarment i el conflicte tindria un

Corea ha tingut una actitud desafiant contra els EUA i el Japó

abast molt més regional, sobretot per la presència de la Xina.

—Quines mesures s'haurien d'adoptar per resoldre aquesta crisi, en la seva opinió?

—El marc idoni serien les reunions multilaterals entre els sis països que he mencionat anteriorment. Ha de ser la diplomàcia qui resolgui aquesta qüestió. Caldria fer una revisió del Tractat de no Proliferació Nuclear, demanar que tots els estats en formin part i enfortir-lo per evitar que s'incompleixi. Hem de reflexionar també sobre el fet que, tot i que el programa nuclear de Corea del Nord pot ser perillós, qui fa gairebé el 50% de la despesa militar mundial són els EUA.

Xevi Camprubí

Més tripartit?

No, Gràcies!

És hora de
governar bé

ciu

www.ciu.cat